

1603, 10
Trinitatis, 26 mei

1 Kor.1,10-2,25

tekst 1 Kor.2,10

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Met Pinksteren hebben we gezegd, dat nu een feestloze tijd is aangebroken in de kerk. Nu moeten we tot ad'ent wachten om opnieuw te kunnen beginnen. Om die tijd daartus en en beetje goed te maken heeft de oude kerk het feest van Trinitatis in het leven geroepen, het feest van de drieëenheid.

In het dagelijks leven spreken wij met twee woorden. Bij God spreken en zingen wij met drie woorden. Vader, zoon en Heilige Geest. Die drieëenheid is aanleiding geweest tot veel theologische twisten en zelfs tot kerkscheuringen. En dat terwijl theologen van de drieëenheid vaak zeggen: Daar moet je nietteveel over redeneren, maar daar moet je van zingen. Het is denk ik een beetje een verlegenheidsuitspraak, want zou het niet zo zijn, dat theologen moeite hebben om uit te leggen wat we met drieëenheid bedoelen. En dan is het gemakkelijker om erover te zingen, dan hoef je het niet meer uit te leggen.

Van een man als Paulus mogen we verwachten, dat hij geen theologische twisten zal beginnen over drieëenheid. Paulus is immers veel te persoonlijk betrokken bij deze God. Die God die hem de handen op de ogen legde op de weg naar Damascus, omdat Paulus zijn oog had gericht op de verkeerde weg, op de weg van christenhater. God heeft hem hoogstpersoonlijk in de goede richting gestuurd en dan zal Paulus zich heus niet druk maken over drieëenheid. *dat*

Maar als we nu zien waar de theologen hun argumenten vandaan halen als het gaat om drieëenheid, dan blijkt dat ze steeds te rade gaan bij de brieven van Paulus. En de ene zegt: Paulus zegt dit, en de ander zegt: Paulus zegt het zo, en weer een ander zegt: Dat heeft Paulus zo niet bedoeld.

Ach ja, niets menselijks is ons vreemd. Vaak zijn wij niet één in het geloof, maar denken we allemaal verschillend over wat de bijbel zegt.

En de één zegt: God is een straffende God. De ander zegt: God bemoeit zich niet meer met de mensen. En een derde zegt: God is liefde, en een vierde ziet Hem nog weer anders. Met als gevolg, dat we die ene God hebben opgedeeld in allemaal kleine stukjes; dan heeft ieder zo zijn eigen God.

Ach het is allemaal zo menselijk. Als we ergens onenigheid hebben, dan bereopen we ons op een getuige en zeggen: Die denkt er net zo over als ik. Zie je wel, ik heb gelijk. Ja maar, in de Schrift staat dat en dat en wat denk jij wel, dat he daar zomaar omheen kupt.

Het is zo menselijk dat wij met elkaar overhoop liggen, maar is het daarom dan nodig, dat wij ieder onze eigen God hebben? Zoveel meningen, zoveel goden? Delen wij God in stukjes omdat wij het niet eens kunnen worden?

Als Paulus ergens een hekel aan had, dan was het: Verschil van mening, partijschapheet dat in de bijbel. En dat is dan ook de aanleiding voor Paulus om naar de gemeente te schrijven. Want er heerst tweedracht.

Dat is vandaag ~~de/yt~~ waar het over gaat: Wat van God komt, komt in drieën, en wat van deze gebrekkige wereld is komt in tweeën. Hier is het liefde of haat, het is luxe of honger lijden, het is verdriet of vreugde, armoede of rijkdom, *lood of leun*, licht of donker, nacht of dag onder de mensen. Want deze wereld is een wereld van tegenstellingen en daardoor een wereld van tweedracht.

Oorlog of vrede, trouw en ontrouw, recht door zee of achterbaks, optimistisch of pesimistisch, we vinden het allemaal terug in ons leven. We vinden die tegenstellingen zeker ook terug in onze relaties. Hoeveel relaties lopen er niet op de klippen omdat mensen die tegenstellingen niet kunnen hanteren, omdat de één ontrouw is, of omdat de ander oneerlijk geweest is, omdat de een nooit zijn eigen mening zei ~~te~~.

In dit leven komt alles in tweeën, in tegenstellingen, maar in het Koninkrijk is alles drieëenheid.

Want Gods koninkrijk heeft niet alleen maar die twee: Verleden en heden, nee bij God is: verleden, heden en toekomst. Bij God is niet alleen maar Verbond en Verlossing, nee bij Hem is ook die derde: De vergeving!

prophetie

Velen zijn alleen en eenzaam, maar ook met zijntweeën reddend we het vaak niet en als we dan vas lopen is er vaak een derde nodig, iets van buitenaf om de zaak weer vlot te trekken. God is nie alleen maar Vader en zoon, want ook Gods eigen zoon ging aan partijchap ten gronde, maar God is ook: Heilige Geest, altijd en alom tegenwoordig in de vreemdste hoeken en gaten.

Het feest van Trinitatis wil God niet in stukjes delen, maar de drieëenheid is een middel om de grootheid van God te bezingen. Drieëenheid is geen leer, maar een lied. Zo was het voor Paulus ook. Aan de buitenkant zien we zijn brieven als moeilijke theologische verhandelingen, maar de woorden komt uit Paulus' hart en zijn hart zingt van die grote God en van de Heer Jezus Christus, en deze is ook drie: Gekruisigd, begraven en opgestaan uit de doden.

Paulus brief is een lied, en wanneer hebben we een lied nodig? Dat is als we het moeilijk hebben, ~~lax~~ als we in de crisis zitten. En daarom is Paulus brief ook een pastorale brief. Velen uit de gemeente hebben tegenover Paulus hun diepe zorgen geuit over hoe het in de gemeente gaat. Hoe moeten ze aan met de eenheid ~~en~~ verdeeldheid, met het huwelijk, met geldzaken? Maar Paulus krijgt ook moeilijker vragen te verstouwen: Hoe in de gemeente te reageren op incest, op geweld en gebroken relaties?

Paulus brief is een pastorale brief, omdat hij met de mensen een uitweg probeert te vinden, mensen uit die vicieuze cirkel halen, mensen losmaken uit hun zwart/wit bestaan.

Paulus brief is vooral pastoraal, omdat hij mensen niet confronteert met het enig mogelijke antwoord op hun problemen, maar pastoraal omdat hij mensen aan de hand neemt, en samen met de gemeente naar een oplossing zoekt. Dat leerde Paulus van zijn Heere Jezus, om niet voor de mensen uit te draven, maar ze op te zoeken waar ze zijn en ze vandaar bij de hand te nemen.

En wat ik persoonlijk waardeer in deze veelbesproken apostel dat is dat hij bij al zijn zoeken naar een weg nooit zichzelf erbuiten laat.

Ja, Paulus spreekt met en ge zelfspot, omdat hij in zijn hart gelooft, dat die prediking geen dwaasheid is. Het evangelie van de kruisiging is geen dwaasheid, omdat er een derde is na leven en dood, en dat is: Opstanding, eeuwig leven. Het is geen dwaasheid, om andere mensen te wijzen op Jezus leven en werken, want ons geloof kan niet rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God.

Tellen.

Daar is het om begonnen: Dat wij de kracht van God voelen. Wat dat doorbreekt tegenstellingen, de kracht van God doorbreekt partijschap en tweedracht, de kracht, de Heilige Geest doorbreekt het zwart-witte van het leven, zet ons in beweging, om ongeziene en ongehoorde dingen mogelijk te maken, om bergen te verzetten.

Hoe is dat dan mogelijk, met die Geest? Paulus zegt: De Geest van God doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods.

Dat moeten we even tot ons laten doordringen. De Geest doorzoekt alle dingen, dwz als wij met kracht van God willen leven, dan moeten we samen met die Geest alle dingen onderzoeken. Dan kunnen we als het erom gaat spannen in de kerk onszelf er niet buiten laten, dan kunnen we niet zeggen, zo staat het er en zo is het, nee je moet met je eigen leven, met je hele hebben en houden door de schrift heen, omdat we dat niet alleen kunnen, daarom is er de Geest, als kracht van God. De Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Dwz. God is in zijn diepste ~~wezen~~ erbij betrokken, als wij proberen om te leven met de schrift. Hij laat ons niet maar wat ~~zwmnen~~ in onze eigen meningen, maar is er met zijn diepste wezen bij betrokken.

allegorisch
naar de geest

Is het allemaal wel zinvol? Heeft het wel zin, na alles wat er gebeurt is? Wat is de zin van dit alles? "Wij hebben de zin van Christus" zegt Paulus. Zijn leven tekent voor ons de weg naar toekomst, zijn leven haalt ons uit de tegenstellingen en biedt ons een derde mogelijkheid.

Wij hebben de zin van Christus

En nu lijkt het misschien, dat we toch weer met theologie bezig zijn, maar uiteindelijk blijft het een lied van Paulus. We leven niet uit wijsheid, uit dwaasheid, maar uit kracht van god. Na God de Vader en de Zoon, is er kracht van God, zijn H. Geest. Er is niet slechts, verbond en verlossing, maar zelfs vergeving. Er is niet slechts dag en nacht, er is een morgen der verrijzenis. De drieënige God laat ons niet leven op brood en water, maar schenkt ons de wijn van zijn Koninkrijk. Wij hebben niet al een geloof en hoop, maar wij bouwen op de liefde. En dat alles doen wij daars door alle feestloze tijden heen, wij doen het uit kracht van God, de drieënig God. Wij zingen het lied van Trinitatis, een pastoraal gezang, want het is feest in de

Dat waardeer ik zo in hem, dat hij zijn gezicht niet verbergt voor God, zoals Mozes bij de brandende braamstruik, maar dat hij in alle vrijmoedigheid en vanuit zijn hart mensen ~~pastorale adviezen geeft.~~ *de pastorale adviezen zijn niet de bedoeling*

Paulus

Zijn dienst aan de Heer is hem genoeg en deze voortreffelijke pastor wenst niet te blijven steken in partijschap, en wat dat betreft kunnen wij best een leerling zijn van Paulus. En daarvoor hoef je geen knap theoloog te zijn, dat kan ieder mens. Wij kunnen met dit pastorale gezng van Paulus over de grote drieëneige God van harte instemmen. En daarmee doorbreken wij die vicieuze cirkel van ons bestaan.

alleen voor al deze mensen

Op een aantal beslissende momenten doorbreekt Paulus de tegenstellingen die de mensen hem voorleggen. Hij kreeg verontrustende berichten uit Korinthe, dat de mensen in de gemeente achter de verschillende voorgangers aanliepen. Ieder had zijn leus: Ik ben van Paulus! Ik ben van Apollos. En ik ben van Kefas. En ik van Christus. En Paulus doorbreekt de tegenstelling met zijn leus: "Hetzij wij leven, hetzij wij sterven, wij zijn van Christus!" God heeft ons gemaakt, Hij heeft ons verlost in Christus en Hij biedt ons toekomst. Wij zijn van Hem!

Het wonder is...

En dan is het zinloos dat wij naar de hemel wijzen en zeggen: Volgers mij is God zo! En een ander zegt: Nee, God is totaal anders! Wij zijn van Hem! En bij hem heeft partijschap geen zin. Wij zijn van Hem, want daarom is het leven leefbaar omdat wij in leven en in sterven van Hem zijn, bij Hem horen.

En opnieuw doorbreekt Paulus de vicieuze cirkel, als hij vervolgens spreekt over wat wijs is en wat dwaas is. Hij drijft zelfs de spot met zijn eigen preken door te zeggen: Eigenlijk is ons preken dwaasheid, zoals een buitenstaander, een jood of griek ertegenaan kijkt, eigenlijk is het dwaasheid, want wij prediken een gekruisigde Zoon van God. Maar, zegt Paulus, die dwaasheid van onze prediking is altijd nog beter dan de wijsheid van deze wereld.

En zo komt Paulus tot die uitspraak: "Het dwaze van God is wijzer dan de mensen, en het zwakke van God is sterker dan de mensen."

4. Het is niet de dwaze van God die de dwaze van de mens overtuigt, maar de dwaze van God die de dwaze van de mens overtuigt.